

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΙΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΓΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Λατζίδακι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Γ. Μ. Δαυιδέρρη, διευθύνοντος.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Δὲν εἴμεθα ἡμεῖς, οἵτινες θὰ δικαιολογήσωμεν τοὺς μεγάλους διὰ τὰ μεγάλα πρὸς τὴν Πατρίδα ἀκούσια ἢ ἐκούσια ἁμαρτήματά των. Τοῦναντίον ὁμολογοῦμεν καὶ εὐκόλως δυνάμεθα ν' ἀποδείξωμεν, ὅτι τὸ μέγιστον μέρος τῆς εὐθύνης ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἡμῶν καταστάσει δικαίως ἀνήκει εἰς τοὺς κακοὺς κυβερνήτας, οἵτινες ἢ περὶ ἄλλα μικρολογοῦντες ἀφινον ἀσυνειδήτως ἐπὶ τόσα ἔτη τὸ κακὸν νὰ προχωρῇ, ἢ ἐν πλήρει γνώσει ὄντες τῆς περὶ τὸ κυβερνᾶν ἀδεξιότητός των, δὲν ἔσχον ποτὲ τὴν αὐταπάρνησιν ὑποχωροῦντες ν' ἀναγνωρίσωσιν ἄλλους δεξιωτέρους.

Ἐπειδὴ ὅμως σκοπὸς ἡμῶν δὲν εἶναι ὁ ἔλεγχος τῶν κυβερνητικῶν πράξεων, ἀλλ' ἡ μόρφωσις τοῦ λαοῦ, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ χαρακοῦται οὗτος αἰωνίως ὀπισθεν τῆς πλάνης καὶ ἀμαθείας του διὰ νὰ ἀποδίδῃ εἰς τοὺς ἄλλους πᾶσαν εὐθύνην, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ καὶ αὐτὸς μέγα μέρος ὡς ἐκλέγων ἐν γνώσει τοὺς καλοὺς ἢ τοὺς κακοὺς κυβερνήτας, δι' αὐτὸ μετὰ πολλῆς χαρᾶς θὰ ἐμανθάνομεν, ὅτι οὐχὶ εἰς ἀπλᾶ συλλαλητήρια λόγων ἀσκόπων προέβη μόνον ὁ λαὸς τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, ἀλλὰ διὰ προσωπικῶν ἐπισκέψεων, δι' ἐπιστολῶν, διὰ τηλεγραφημάτων προέβη εἰς πρακτικώτερα διαβήματα παρὰ τοῖς ἀντιπροσώποις του, ἀξιῶν καὶ ἀπαιτῶν παρ' αὐτῶν ἄλλας ἢ τὰς συνήθεις παρὰ τῇ Κυβερνήσει ἐνεργείας, ἄλλα ἢ τὰ συνήθη αἰτήματα, ἄλλας ἢ τὰς συνήθεις... σημειώσεις.

Μετὰ πολλῆς χαρᾶς θὰ ἐμανθάνομεν οὕτω πάντες, ὅτι ἡ λαϊκὴ παντοδυναμία, ἡ πομπῶδως κηρυσσόμενη κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν, ἀλλ' οὐδαμοῦ καὶ οὐδέποτε ἄλλοτε ἀναφαινομένη, εἶναι πραγματικὴ δύναμις, ἱκανὴ νὰ παραγάγῃ καὶ ἄλλους καρποὺς ἐκτὸς τῶν βουλευτῶν. Ἰκανὴ νὰ ἐνιτχύσῃ τοὺς κυβερνήτας εἰς τὴν πρέπουσαν ὁδὸν ἢ καὶ παρεκτρεπομένους νὰ τοὺς ἐπαναφέρῃ εἰς αὐτήν.

Ἀντὶ τῶν ἀτελεσφόρων πρὸς τὴν Εὐρώπην διαμαρτυριῶν ἢ τῆς ἀφώνου καθ' ἡμῶν αὐτῶν ἀγανακτήσεως οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἔπρεπε καὶ πρέπει νὰ λάβωσιν ὅσον τάχιον ρητὰς καὶ κατηγορηματικὰς ὁδηγίας παρὰ τῶν ἐντολέων των ἐπὶ τῆς καταστάσεως ἣτις ἤρξατο ἀπὸ τῶν σφαγῶν τῆς Ἀγχιάλου. Δὲν εἶναι δυστυχῶς φειδωλοὶ εἰς ἐπιστολάς οἱ Ἕλληνες ἐκλογεῖς. Ἄς ἰποτεινῇ μίαν ἔτι ἕκαστος πρὸς τὸν βουλευτὴν του, αὐστηράν ἢ θωπευτικὴν, προστάζουσαν, ἢ ἱκετευτικὴν καὶ ἄς ζητήσῃ μίαν φοράν καὶ κατ'... διὰ τὴν Πατρίδα.

Αὐτὸ εἶναι τὸ καθήκον του.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Δεκάκη τετάρτη.

(Ματθαίου κβ'. 2—14)

Κείμενον

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην.¹ Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ,² ὅστις ἐποίησε γάμους³ τῷ υἱῷ αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ⁴ καλέσαι τοὺς κεκλημένους⁵ εἰς τοὺς γάμους καὶ οὐκ ἤθελον ἔλθειν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους⁶ λέγων. Εἰπατε τοῖς κεκλημένοις. Ἴδού τὸ ἀριστόν μου⁷ ἡτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους. Οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὑβρίσαν καὶ ἀπεκτείναν. Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκείνος ὠργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε. Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ Ὁ μὲν γάμος ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἀξιοὶ πορεύεσθαι οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν εὕρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. Καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι ἐκείνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον, πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων. Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἐνδύμα γάμου καὶ λέγει αὐτῷ. Ἐταίρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἐνδύμα γάμου; ὁ δὲ ἐφίμωθη. Γότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνουσιν. Δῆσαντες αὐτοῦ χεῖρας καὶ ποδῖς, ἄρατε αὐτόν, καὶ ἐκβάλατε εἰς τὸ σκοτὸς τὸ ἐξώτερον, ἐκεῖ ἐστὶ ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ ὄρυγμός τῶν ὀδόντων. Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Σημειώσεις.

1) Ἡ παραβολὴ αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὴν φοβερὰν τιμωρίαν τοῦ Ἰουδαίου λαοῦ διὰ τὴν κατατοῦ Σωτῆρος ἐπιβουλήν. 2) Ὁ βασιλεὺς = Ὁ οὐράνιος Πατήρ. 3) Γάμους = τὸ σύνολον τῶν τελετῶν καὶ ἐορτῶν δι' ὧν τελεῖται ὁ πνευματικὸς σὺνδεσμός τοῦ Σωτῆρος καὶ τῆς Ἐκκλησίας. 4) Τοὺς δούλους = προφῆτας. 5) Τοὺς κεκλημένους = τοὺς Ἰουδαίους. 6) Ἀλλοὺς δούλους = τοὺς Ἀποστόλους. 7) Ἀριστόν = Τα δῶρα πάντα τῆς θείας χάριτος.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ. — Ο ΧΙΤΩΝ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ

Διὰ τῆς ἀναγινωσκόμενης σημερινῆς παραβολῆς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπαντᾷ εἰς τὴν καθυστεροῦσαν κατ' αὐτοῦ γνώμην τῶν ἀρχόντων τῶν Ἰουδαίων, καὶ προαναγγέλλει τὴν θείαν τιμωρίαν, ἣτις θὰ ἐπέλθῃ κατ' αὐτῶν καὶ τῶν Ἰουδαίων, διὰ τὴν γεννησομένην κατ' αὐτοῦ ὑπ' αὐτῶν φονικὴν ἐπιβουλήν. Ἐν ταῖς προαιωνίαις βουλαῖς τοῦ Θεοῦ ἐγένετο ὁμοία ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν πρὸς ἄνθρωπον.

πον βασιλέα. ὅστις ἐποίησε γάμους εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ. Ὅπως ἐκεῖνος καὶ ὁ Θεὸς Πάτερ ἀπεφάνητε νὰ φέρετε εἰς γάμους κοινωνίαν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, νύμφην διδοῦς εἰς αὐτὸν τὴν Ἐκκλησίαν. Καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ, τοὺς ἀπὸ Μωσέως μέχρι· Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ προφήται, ὅπως καλέσωσιν εἰς τοὺς γάμους πάντας ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι εἶχον ἤδη κληθῆ διὰ τὸν ἐπαγγελισμὸν τοῦ Θεοῦ ἀπὸ Ἀβραάμ, εἰς τὴν πίστιν πρὸς τὸν Μεσσίαν, οἵτινες ἐκκλῶντο λαὸς τοῦ Θεοῦ, ἦτοι τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀλλ' ὁ λαὸς οὗτος μὴ θελήσας νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν διὰ μετανοίας προπαρεσκευὴν αὐτοῦ εἰς ὑποδοχὴν τοῦ Θεοῦ ἐμεινεν ἐν τῇ πωρώσει καὶ τῇ ἀπιστίᾳ. Οὐκ ἤθελον εἰσελθεῖν. Ὁ Βασιλεὺς, ὁ Θεὸς Πάτερ, ἐμακροθύμησε καὶ ἀπέστειλε πάλιν πρὸς τὸν λαὸν ἐκεῖνον, ἄλλους δούλους, τοὺς ἀποστόλους, εἰς οὓς ἐδώκεν ἐντολὴν νὰ εἴπωσιν εἰς τὸν ἐκκλησίου λαὸν ἐκεῖνον ὅτι αἱ δεδομέναι ὑποσχέσεις εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν ἔχουσι πληρωθῇ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Σωτῆρος, καὶ ὅτι προσκαλοῦνται εἰς τὴν εἰς ἐκεῖνον πίστιν, ἵνα γένωνται μέτοχοι πάντων τῶν δώρων τῆς θείας χάριτος, ἅτινα διὰ τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας παροτρύνονται εἰς τοὺς πιστοὺς καὶ ἅτινα εἰκονίζονται ἐν τῇ παραβολῇ ταύτῃ οὗ Ἀριστον, καὶ ταῦροι καὶ σιτιστά, τροφάρια. Ὁ λαὸς ἀκούσας ἡ ἐδείξαν ἀδιαφορίαν εἰς τὰ πνευματικὰ ἀγαθὰ καὶ προτίμησιν τῶν σαρκικῶν καὶ γηίνων, καὶ ἀπῆλθον περιφρονήσαντες τὴν πρόσκλησιν, ἡ ἐδείξαν τὸσαύτην ἐχθρότητα καὶ ἐναντιότητα εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην, ὥστε συνέλαβον τοὺς καλῶντας αὐτοὺς δούλους, τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἄλλους μὲν, ὡς τὸν Πέτρον καὶ Παῦλον, ὕβρισαν, ἄλλους δὲ ὡς τὸν Ἰάκωβον, Στέφανον καὶ ἄλλους ἐφόνευσαν. Καὶ μαθὼν ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος ὠργίσθη, καὶ ἐξέλεξεν ὄργανα αὐτοῦ στρατεύματα ἐθνικὰ, τὰ τοῦ Οὐδεσπεσιανοῦ καὶ Τίτου, καὶ ἐπέμψεν ταῦτα κατὰ τοῦ λαοῦ ἐκεῖνου ἵνα τιμωρήσῃ αὐτοὺς, καὶ διὰ τῶν στρατευμάτων ἐκείνων, κατέστρεψε τοὺς φονεῖς ἐκεῖνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν, τὴν πρωτεύουσάν αὐτῶν, τὴν Ἱερουσαλὴμ δηλαδή, ἐπυρπόλησε. Μετὰ τὴν τιμωρίαν ἐκείνην τοῦ Θεοκτόνου Ἰουδαίου λαοῦ, προλέγει ὁ Σωτὴρ τὴν ἐξ ἔθνων τῆς Ἐκκλησίας σύστασιν. Τότε λέγει εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ, τοὺς ἀποστόλους. Ὁ μὲν γάμος, ἦτοι ὁ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ βίος ὁ ἐν χάριτι Θεοῦ καὶ ἀπολαύσει τῶν δωρεῶν αὐτοῦ πραγματούμενος εἶναι ἔτοιμος, οἱ δὲ ἀπ' ἀρχῆς προπαρασκευασμένοι εἰς τὴν ἀπόλαυσιν καὶ συμμετοχὴν τῶν πνευματικῶν ἀγαθῶν τούτων δὲν ἐφάνησαν ἄξιοι ν' ἀπολαύσωσι τῆς χάριτος ταύτης, πηγαίνετε λοιπὸν εἰς τὰς ἐξῶς πόλεις διεξόδους τῶν, ὁδῶν, εἰς τὰς διασταυρώσεις τῶν ὁδῶν. ἔνθα συνήθως ὑπάρχουσι καταλύματα καὶ συνέρχονται οἱ ὁδοιποροῦντες, καὶ καλέσατε εἰς τοὺς γάμους ὅσους ἀνθρώπους θέλετε εἶναι ἐκεῖ. Ἐκεῖ αἱ συναθροίσεις τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα δὲν μετέσχον ἕως τότε τῶν ἐπαγγελισμῶν τοῦ Θεοῦ, τούτους ἀπαντας διατάσσει ὁ Κύριος τοὺς ἀποστόλους, ἵνα καλέσωσιν εἰς τὸν γάμον. Καὶ ἐξεληθόντες οἱ δούλοι ἐκεῖνοι ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὰς ὑποδεχθεῖσας ὁδοὺς συνήγαγον εἰς τὸν γάμον πάντας ὅσους εὗρον πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς, καὶ ἐγεμίσθη ἡ τράπεζα τοῦ γάμου παρακαθημένων, οἵτινες εἰκονίζουσι τὸ πλῆθος τῶν διὰ τῶν ἀποστόλων πιστευάντων εἰς τὸν Σωτῆρα. Τότε εἰσῆλθεν ὁ Βασιλεὺς ὁ τοὺς γάμους τελῶν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς τραπέζης ἵνα ἴδῃ τοὺς ἐν τῇ τραπέζῃ παρακαθημένους, καὶ εἶδεν ἐκεῖ ἀνθρώπον ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο ἐνδεδυμένος ἔνδυμα γάμου, διότι εἶχε μολύνῃ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἡ ἁμαρτία, καὶ λέγει εἰς αὐτόν. Σὺ ὁ διὰ τοῦ βαπτίσματος γενόμενος φίλος μου, πῶς ἠθέτησας τὴν φιλικὴν σχέσιν ταύτην διὰ τῆς ἁμαρτίας, καὶ παραβὰς τὴν ἐπιστήμως δεδομένην ὑπόσχεσιν νὰ συνταχῇς τῷ Χριστῷ δὲν διετήρησας τὴν ἀγνότητα τοῦ βαπτίσματος, δὲν

διετήρησας τὰ δῶρα τῆς θείας χάριτος, ἥτις δι' αὐτῶν μετὰ τῆς θελήσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐξυφαίνεται εἰς τὸν πιστεύοντα τὸ ἔνδυμα τοῦ γάμου—πῶς ἐτόλμησας νὰ εἰσέλθῃς μὴ φέρων τὸ ἔνδυμα τοῦτο;—Ἐκεῖνος δὲ ἀπεστοιμώθη μὴ δυνάμει νὰ δικαιολογήσῃ ἐαυτόν. Τότε ὁ Βασιλεὺς διατάσσει τοὺς διακόνους αὐτοῦ ἦτοι τοὺς ἀγγέλους ἵνα δέσωσι τοῦ ψευδοχριστιανοῦ τούτου χεῖρας καὶ πόδας, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἐκφύγῃ καὶ νὰ ἐκβάλῃ αὐτὸν ἐξω τοῦ νυμφῶνος, καὶ νὰ ρίψωσιν αὐτὸν εἰς τὸ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ θείου φωτός ἀπομακρυνόμενον μέρος, ἐνθα κρατεῖ σκότος βαθύτατον, καὶ ὁποῦθεν ἐλλείπει ἡ θεία χάρις· ἐκεῖ τὸ διαρκὲς σκότος. ἡ πλήρης ἀγνοία τῆς ἀληθείας, ἡ στέρσις τῆς θείας χάριτος θὰ παράγῃ διὰ τὴν λύπην, καὶ τὸν ἐκφρίκης καὶ ἀπελπίσας τριγμὸν τῶν ὁδόντων.—Οὕτω θὰ τιμωρηθῶσι καὶ πλεῖστοι ὅμοιοι αὐτῷ, διότι δὲν εἶναι ὀλίγοι, οἱ ὁμοίως ὡς αὐτὸς μολύνοντες ἐν ἁμαρτίᾳ τὸν λευκὸν καὶ ἀγνὸν χιτῶνα τοῦ βαπτίσματος, διότι πολλοὶ εἶναι οἱ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ καλούμενοι καὶ εἰσερχόμενοι, ἀλλ' ὀλίγοι ἐξ αὐτῶν εἶναι ἄξιοι νὰ παραμείνωσιν ἐν αὐτῇ, διαρκῶς προφυλάσσοντες τὴν ἀγνότητα καὶ καθαρότητα τοῦ πνευματικῶν χιτῶνος, τὸν ὁποῖον ἡ θεία χάρις ἐχώρισεν εἰς αὐτοὺς ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι καὶ ἡ θέλησις αὐτῶν ὑποδοθημένη ὑπὸ τῶν χαρισμάτων τοῦ ἁγίου Πνεύματος διετήρησαν πάντοτε ἄσπιλον καὶ ἅγιον. Καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι περιεβλήθημεν τὴν ἀγνότητα ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ πρωτόπλαστος ἐξεληθὼν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Δημιουργοῦ. Ἡ ἁμαρτία, ἥτις εἶχεν ἀλλοιωσθῇ τὸν χιτῶνα ἐκεῖνον καὶ εἶχε διακόψῃ τὴν κανονικὴν σχέσιν καὶ ἐπικοινωνίαν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν, ἐξηφανίσθη ἐν τῷ βαπτίσματι, καὶ ὁ ἀνθρώπος εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. εἰς τὸν οἶκον τοῦτον τῆς θείας Χάριτος, εἰς τὸν πνευματικὸν τοῦτον σύνδεσμον ἀνθρώπων πρὸς τὸν Θεόν, ἀγνὸς καὶ καθαρὸς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. Ἡ θεία χάρις ἐπισκιάσασα αὐτὸν ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι περιέβαλεν αὐτὸν χιτῶνα ἀγιότητος, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἱκανὸν νὰ τελειοποιεῖται ἐν τῇ ἀρετῇ, καὶ νὰ διατηρῇ οὕτω λευκὸν τὸν ὅν περ φέρει χιτῶνα. Καὶ πρὸς τοῦτο ἐξακολουθεῖ παρέχουσα εἰς αὐτὸν χαρίσματα διάφορα διὰ τῶν διαφόρων μυστηρίων καὶ ἄλλων πνευματικῶν μέσων, καὶ διὰ τῶν χαρισμάτων τούτων ὑποβοηθεῖ αὐτὸν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀρετῆς, ἀρκεῖ νὰ ἐκδηλωθῇ πρὸς τοῦτο ἡ θέλησις τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ἀρκεῖ νὰ θελήσῃ ὁ χριστιανὸς νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἔχων ἀπόφασιν νὰ νικήσῃ καὶ στεφανωθῇ. Ἐν τῇ αὐτῇ δὲ περιστάσει αἱ δωρεαὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ ἡ θέλησις τοῦ χριστιανοῦ ἀπὸ κοινοῦ συνενοῦνται αὐξάνουσι τὴν λευκότητα τοῦ χιτῶνος τῆς θείας χάριτος, καὶ καθιστῶσιν αὐτὸν ἔνδυμα ἁλῆθες τοῦ γάμου, τοῦ πνευματικοῦ συνδέσμου Χριστοῦ καὶ Ἐκκλησίας. Καὶ ὁ χριστιανὸς ἀρεῖται νὰ προσέχῃ εἰς τὸ νὰ διατηρῇ ἄσπιλον καὶ ἀγνὸν τὸν χιτῶνα τοῦτον, ἵνα μὴ στερηθῇ τῶν χαρισμάτων καὶ δωρεῶν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς μερίδος τῶν ἐκλεκτῶν. Ὁ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ζῶν, γίνεται ἐπιλήψιμων τῶν ὑποσχέσεων, ἃς ἔχει δώσει εἰς τὸν Θεόν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ βαπτίσματος αὐτοῦ. Μὴ προσπαθῶν νὰ νικήσῃ τὴν ἁμαρτίαν, ἀλλὰ γινόμενος δούλος αὐτῆς καθίσταται ἀνάξιος νὰ παραμείνῃ διαρκὲς μέλος τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἐκβάλλεται λοιπὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως κακὸς ἔχων, ἐκ τοῦ νυμφῶνος καὶ στερεῖται τῆς φωτιστικῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, καὶ ρίπτεται εἰς κατὰστασιν σκότους ἥτις παράγει φρίκην καὶ λύπην διαρκῇ. Γυμνὸς τῆς θείας χάριτος, στερεῖται τοῦ ἐνδύματος τοῦ γάμου, καὶ παρμένον ἐν τῷ νυμφῶνι ἐξυθρίζει τὸν καλέσαντα αὐτὸν Κύριον. Καὶ ὁ Κύριος δὲν βραδύνει νὰ πειδύσῃ αὐτὸν αὐστηρῶς ἀλλὰ καὶ δικαίως.—Διὰ τοῦτο ὁ χριστιανὸς ἀρεῖται νὰ μελετᾷ καὶ νὰ γινώσκῃ πάντα τὰ

μέσα ἐκεῖνα, διὰ τῶν ὁποίων θὰ διατηρήσῃ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ θ' ἀποφύγῃ τῆς ἁμαρτίας τὸ φοβερὸν μῶλον. —Ὁ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πνευματικὸς χιτῶν δέον ν' ἀπαστράπτῃ ἀπὸ λευκότητος καὶ καθαρότητος τῆς ἀρετῆς. Οὕτω θὰ παραμείνῃ ὁ χιτῶν ἐκεῖνος χιτῶν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, καὶ θὰ ἐνισχύῃ μὲν τὴν θέλησιν τοῦ χριστιανοῦ εἰς ἐπιτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, θὰ καθιστᾷ δὲ δεκτικὴν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τῶν ἀνωθεν βοηθειῶν, τῶν χαρισμάτων τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἅτινα εἶναι ἀπολύτως χρήσιμα εἰς τὸν ἀνθρώπον, καὶ στηρίγματα ἀδιάσειστα ἐν τῷ πνευματικῷ ἀγῶνι τῆς ζωῆς.—Ἀς διατηρήσωμεν λοιπὸν πάντες ἡμεῖς ἀμείωτον τὴν ἀγνότητα τοῦ χιτῶνος τῆς χάριτος, ὃν περιεβλήθημεν ἐν τῷ βαπτίσματι, ἵνα τεταγμένοι ἐν τοῖς κλητοῖς ταχθῶμεν καὶ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Η ΛΙΑΚΟΥΡΑ

Κλαῖνε τὰ μαῦρα τὰ βουνά, παρηγοριά δὲν ἔχουν.
Δὲν κλαῖνε γὰρ τὸ φῆλωμα, δὲν κλαῖνε γὰρ τὰ χιόνια.
Ἡ Γκιόνα λέει τῆς Λιάκουρας, καὶ ἡ Λιάκουρα τῆς Γκιόνας
—Βουνὸ πούσαι ψηλότερο, καὶ πλεῖδ ψηλὴ ἀγναντεύει,
—Ἀνδρῶντος τί νὰ γίνῃς, ἡ λεβεντιά ποῦ νάσαι;
—Τί νὰ σοῦ πῶ βουνάκι μου, τί νὰ σοῦ πῶ βουνί μου,
—Τὴ λεβεντιά τὴ χαίρονται οἱ φωριασμέν' οἱ κάμποι,
—Σ' τοὺς κάμπους φένοῦν τὰ σφακτὰ καὶ ρίχνουν 'σ' τὸ σημάδι
—Τοὺς κάμπους τοὺς στολίζουν με τούρρικα κεφάλια
Κ' ἡ Λιάκουρα σὰν τὰκουσε πολὺ τῆς κακοφάνης.
Τηράει δεξιά, τηράει ἄριστε, τηράει κατὰ τὴ Σαῖλα
—Βρε κάμπε ἀρρωτιάρηκα, βρε κάμπε παραζάρη,
—Μὲ τὴ δική μου λεβεντιά νὰ στολιστῇς γυρεύεις;
—Για βγάλε τὰ στολίδια μου, δὲς μου τὴ λεβεντιά μου,
—Μὴ λυῶς' ἔλα τὰ χιόνια μου, καὶ θάλασσα σὲ κάμω.

ΑΠΟΣΠΑΣΘΕΙΣΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ *

Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ

Ἐν παντελεῖ ἀγνοίᾳ τῆς χώρας καὶ τοῦ βίου τῶν Βυζαντινῶν διατελοῦντες ἡμεῖς οἱ ἀπόγονοι, ἀρνούμεθα τὰ περὶ αὐτῶν ἐκ συγγραφέων ξένων, χλευάζοντες ὅτε μὲν τὴν ἀμάθειαν, ὅτε δὲ τὴν ἀτολμίαν τῶν ἡγεμόνων καὶ τὴν δουλοφροσύνην τῶν ἀρχομένων. Ταύτην τὴν προαιώνιον κατὰ τῶν Βυζαντινῶν καθολομίαν τῶν ξένων, ἐκληρονόμησαν οἱ σημερινοὶ συγγραφεῖς ἐκ τῶν χρόνων τῶν θεομανῶν σταυροφορῶν, καὶ τῶν μετέπειτα ἀλλοθρήσκων συγγραφέων. Τὸσαῦτα δὲ ἡ καταφορά, ὥστε καὶ ἡμεῖς ἄκοντες παρασυρόμεθα, συγχευόμενοι καὶ λησμονοῦντες ὅτι εἴμεθα αὐτῶν ἀπόγονοι, αὐτῶν ὁμοθρησκοὶ καὶ ὁμοίμοι. Οἱ πλεῖστοι ἐξ ἡμῶν οἱ μυκτηρίζοντες τοὺς ἐν Βυζαντίῳ πολιτευομένους, ἀκροθιγῶς μόνον ἐμελέτησαν τὴν πολυετὴ ταύτην βασιλείαν, οὐδέποτε καταδεχθέντες νὰ μάθωσι καὶ τὸν ἰδιωτικὸν βίον αὐτῶν ἐκ τῆς γνώσεως τοῦ ὁποῖου κατὰδῆλα γίνονται πολλῶν γεγονότων τὰ αἷτια.

Ὅτι ἡ πικρὰ κατὰ τῶν Βυζαντινῶν καταφορά, εἰμίανει καὶ τοὺς κορυφαίους ἐξ ἡμῶν, ἀναφέρω τὸν ἀείμνητον Κοραῆν, πολλὰκις κακίζοντα τοὺς Βυζαντινοὺς, τοὺς ὁμοίους αὐτῶν Φαναριώτας, πατριτικῶς παραινοῦντα πάντας τοὺς ὁμογενεῖς, ἵν' ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὴν ζύμην τοῦ Βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ. Ὡς νὰ μὴ ἤρουν τῶν Βυζαντινῶν τὰ πολυχρόνια παθήματα, καὶ τῶν ξένων συγγραφέων αἱ πικρὰι, ἐπέπρωτο καὶ ἡμεῖς νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν χορείαν τῶν πικρῶς καταφερομένων κατὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, θαρ-

ραλέως ἐπὶ αἰῶνας ἀγωνιζομένων πρὸς τοὺς Ἰταλοὺς καὶ Ὀθωμανοὺς.

Οὐδὲως προτίθεμαι ἀφηγούμενος τῶν ἐκκλησιῶν τὰ σωτήρια διδάγματα, ἵνα ὑμνήσω τὰς εἰσόδους καὶ τυφλώσεις τῶν Βασιλέων τοῦ Βυζαντίου, τὸ ἀτίθαστον τῶν κυβερνωμένων. . . . Ἀναγγέλλω ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ, ὅσα ἐδιδάχθη ἐκ τῆς μελέτης τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ αὐτῶν βίου, ἀπὸ τοὺς χρόνους τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου μέχρι τῆς τελευταίας πτώσεως τοῦ κράτους τῷ 1453. Πλείστον τῶν Βυζαντινῶν γραμμάτων μᾶς τέρπουσι τὰ ἔργα τῶν πάλαι προπατόρων Ἑλλήνων. Εὐφραίνόμεθα ἀναγινώσκοντες ποιητὰς καὶ πεζογράφους, ἀπαρκαμίλους τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν διάνοιαν. Δικαίως ἐπὶ τούτοις σεμνυνόμεθα. Πάντων τούτων ἐπιφανέστερον εἶναι, ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τῶν Ἑλλήνων ἱστορίᾳ, τὸ γόητρον τῆς Ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου, ἀκμαῖον καὶ θάλλον εἰς ἔθνος πανταχόθεν ὑπὸ δουλοφρονῶν λαῶν περικυκλούμενον. Μετὰ τὴν κατὰκτῃσιν τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τῆς Ῥώμης καὶ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, οἱ χριστιανοὶ κατὰ τοὺς πρώτους μάλιστα αἰῶνας, καταδικαζόμενοι, βορὰ τῶν θηρίων γινόμενοι, καιόμενοι καὶ σκολοπιζόμενοι, ἀπηχθάνοντο τὴν πάλαι πολιτείαν τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐμίσουν τὰ γράμματα καὶ καλλιτεχνήματα τ' ἀναμνησκοντα τὰ πολλὰ αὐτῶν παθήματα. Ὅθεν οἱ κατὰ τὸν Ἑλληστικὸν καὶ ἐλληνιστικὸν αἰῶνα διωγμοί. Μετὰ τὸν Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν, ἡ Βυζαντινὴ πολιτεία ἦτο κράμα Ῥωμαϊσμοῦ καὶ Ἑλληνισμοῦ. Ὑπερίσχυσαν τέλος οἱ Ἕλληνες.

Ἡ γλῶσσα ἡ Λατινικὴ τῶν Ἀνακτόρων ἐλησημονήθη, καὶ συνάμα μετὰ τῆς προεξαρχούσης Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀπαντῶμεν κατὰ πρῶτον εἰς τὰ περισώθεντα τοῦ χρόνου ἐκεῖνου συγγράμματα τὰς λέξεις ἑλευθερίαν καὶ ἰσότητα. Ἀπὸ τὸν Ἡ'. αἰῶνα, ὅταν ἡ Βυζαντινὴ πολιτεία ἦτον ἐλληνικωτέρα τῆς προγενεστέρας, ἀνεφάνη ἐν ὅλῃ τῇ προτέρᾳ αὐτοῦ δόξῃ τὸ οὐδέποτε λησημονηθὲν γόητρον τῆς ἐλευθερίας, καὶ τὸ πρῶτον αὐτοῦ τόλμημα ἦτον ἡ κατὰ τῆς Ῥώμης ἀφοδος ἀντίστασις, τόλμημα οὐχὶ τῶν Βυζαντινῶν ἡγεμόνων, ἀλλὰ τοῦ ἀπτόητου πατριάρχου Φωτίου. Ἐκ τῶν χρόνων ἐκείνων μέχρι τῆς ἀλώσεως, θαρραλέοι καὶ ἀπτόητοι τοῦ λαοῦ καὶ τῶν συμπεφρόντων αὐτοῦ ὑπέρμαχοι, ἦσαν οἱ Βυζαντινοὶ κληρικοί, τοὺς ὁποῖους ὁ μέγας Γεώργιος καλεῖ ἀγγέλους, παραβαλλομένους μετὰ τῶν ἀλλοθρήσκων κληρικῶν.

Δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἡ ἱστορία τῶν αἰώνων τούτων χρήζει συντόνου μελέτης, διότι ἐκ τῶν χρόνων τούτων ἀρχεῖται ἡ πάλαι, τὴν ὁποίαν οἱ ἀλλοδαποὶ μέχρι τοῦδε πολυλάχως δὲν ἐνόησαν, ὅτι ἐκεῖνοι ἀπακαλοῦσι πῶρσιν καὶ πεισμονῇ, ἡμεῖς ἀποκαλοῦμεν δόξαν, καὶ μετ' ἐὺγνωμοσύνης μνημονεύομεν τοὺς ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τοῦ ἔθνους τὰς αὐτὰς πράξαντας εὐκλεεῖς ἀνδράς. Οὐχὶ μόνον ἦσαν θαρραλέοι ὑπέρμαχοι ὁ κλήρος κατὰ τῶν αἰτήσεων τῆς Δόσεως, ἀλλ' ἀφόδως ἐμάχοντο κατὰ τῶν ἀδικῶν ἀξιώσεων τῶν Βασιλέων καὶ αὐλικῶν. Κατήρτισαν δὲ ἐκκλησίαν πασῶν καὶ καθολικῶν καὶ διαμαρτυρομένων δημοκρατικωτέρων. Πράγματι, σήμερον, ἡ Χριστιανικὴ ἐκκλησία καὶ ἐδῶ καὶ ἀλλοθῶς, εἶναι Βυζαντινὴ. Ἐνεκα τῆς τῶσούτης κατὰ τῶν αὐθαίρετων βασιλέων ὑπερκασιέσεως τοῦ λαοῦ, πολλοὶ πατριάρχαι καθιρέθησαν, ἐν τῇ ἱπποδρόμῳ, ἐπομπεύθησαν καὶ ἐξακρίβησαν.

Ἀναφέρω ἐκ τῶν πολλῶν ἐν μόνον γεγονόσιν τῆς Βυζαντινῆς ἱστορίας, ἐκ τοῦ συγγράμματος τοῦ Νικητᾶ Χωνιάτου. Ἀνδρόνικος ὁ τύραννος, ποθὼν ἵνα συναφῇ γάμον ἀθέμιτον, ἤτησε τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ πατριάρχου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Οἱ ἐκ τῆς Συνόδου τινεῖς, αὐτοὺς περιφανεῖς ἀγυρτεύοντες οἴκους καὶ φιλόχρυσοι καὶ θεοκάπηλοι, παρεδέχθησαν τὴν αἴτησιν τοῦ Ἀνδρονίκου. Τὸν Πατριάρχην

δὲν ἐτάραξαν αἱ ἀπειλαὶ τοῦ αἰμοδόρου τούτου βασιλέως, καταφρονούντος καὶ λαὸν καὶ κλῆρον ἀλλ' ἤν (δηλ. ὁ Πατριάρχης) ἀτίνακτος ὡς ἐκεῖνος ὁ πρόβος περὶ ὃν αἰεὶ κύμα ὀρθὸν ἴσταται καὶ ἄλμη περιμορμύρουσα· ὁ δὲ εἰς ἀφρόν διαλύων καὶ μακρὰν κλάειν ἔδωκεν τὴν ἡγήσασαν θάλασσαν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐστήρικται βάσεως. Οὕτω πολιτευόμενος ὁ Πατριάρχης κατὰ τῶν ἀθεμίτων ὀρέξεων τοῦ Ἀνδρονίκου, παρητήθη τοῦ θρόνου καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐγγὺς τῆς Πριγκήπου νῆσον Τερέβινθον.

Οἱ πολιτικοὶ συγγραφεῖς, συγγράφοντες πολλάκις ζώντων τῶν βασιλέων, διαστρέφουσι τὰ γεγονότα. Ἐν τοῖς πατριαρχικοῖς ὅμως ἐγγράφοις, μετὰ πολλῆς παρρησίας ἐπιπλήττονται αὐτοκράτορες καὶ τούτων οἱ συγγενεῖς. Ἀρχοντες ἀδίκως σφετεριζόμενοι τοῦ πένητος καὶ ἀπροστατεύτου λαοῦ τὰ δίκαια, προσκαλοῦνται ἵν' ἀποδώσωσι τὰ σφετερισθέντα. Ἀγρυπνοὶ φυλάκες τοῦ λαοῦ, ἦσαν οὐχὶ οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ φαυλόβιοι αὐτῶν ἄρχοντες, ἀλλ' ὁ κλῆρος καὶ ἡ περὶ τὸν Πατριάρχην Τερά Σύνοδος.

Καθ' ὅλην τὴν δύστηνον ἐποχὴν τῆς Λατινοκρατίας, ὑπέφερον ὁ κλῆρος τὰ πάνδεινα ἐκ τῶν ἀλλοθρήσκων ἡγεμόνων καὶ κληρικῶν. Ταῦτα δὲ εἶναι τῶν ἡμετέρων ὑπερβολαί, ἀλλὰ τῶν ἀλλοδαπῶν διηγήσεις. Ἀπεδιώχθησαν οἱ βυζάντιοι ἀπ' ὅλας τὰς ἐπιφανεῖς ἐκκλησίας καὶ μονὰς· μετεκομίσθησαν ἐν Εὐρώπῃ τὰ ἱερὰ κειμήλια, τ' ἀργυρὰ σκεύη καὶ πλεῖστα λείψανα ἁγίων, μεγάλως ὑπὸ τοῦ λαοῦ τιμώμενα. Πολλοὶ ἱερεῖς καὶ μοναχοὶ τοῦ Βυζαντίου, περιεφέροντο πτωχοὶ καὶ ἄστεγοι. Ἐνόσω ἐπέμενον οὗτοι ἐν τῇ ὑπὸ τῶν Λατίνων καλουμένη πεισμονῇ, τοσούτω ἐκορυφώτο ἡ κατ' αὐτῶν καταφορά. Τούτους πενομένους καὶ χλευαζόμενους, οὐδέποτε ἐδελέασαν τῆς Δύσεως αἱ προσφοραί.

Μετὰ τὴν ἀνάκτησιν τοῦ κράτους, ὑπὸ τοῦ Μιχαὴλ Παλαιολόγου τῷ 1261, μέχρι τῆς τελευταίας ἀλώσεως, οἱ βασιλεῖς τοῦ Βυζαντίου, ποτὲ μὲν πρὸς τοὺς Ἰταλοὺς, ποτὲ δὲ πρὸς τοὺς Ὀθωμανοὺς μαχόμενοι, ὑπ' ἀχρηματίας κατατρυχόμενοι, μετὰ χαρᾶς πολλάκις ἤκουσαν τὴν ὑπισχνουμένην τῶν Ἰταλῶν βοήθειαν, ὑπὸ τὸν ἀμετάβλητον ὅρον τῆς εἰς τὴν Ῥώμην ὑποταγῆς. Ἐν αὐταῖς ἀκόμη ταῖς παραμοναῖς τῆς τελευταίας ἀλώσεως, ὅταν ἐκ τῶν χερσαίων τειχῶν, μετὰ τρόμου ἔβλεπον τὰς πεδιάδας πλήρεις μυριάδων στρατοῦ, ὅταν ἐντὸς τοῦ Βυζαντίου κεκλεισμένοι, ἐδέοντο ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ μοναῖς ὑπὲρ σωτηρίας, πάλιν χαρμύσουσαν, βοηθείας ἄγγελία ἐκομίσθη ἐν Βυζαντίῳ, πρωτίστον ὅρον αἰτούσαν τὴν ὑποταγὴν. Πάλιν οἱ κληρικοὶ θαρραλέως ἀντέστησαν, ἀκλόνητοι μέχρι τέλους μέιναντες. Ὑπέκυψαν τέλος ὑπὸ δεσπότας ἀλλοθρήσκους, οὐδέποτε τὴν

θρησκείαν αὐτῶν ἐνοχλήσαντος, καὶ ἐδίωσαν βίον μὲν δοῦλον, ἀδούλωτοι δὲ τὴν διάνοιαν.

Ταῦτα ἄλλοι πολλάκις ἐπανέλαβον· ταῦτα καὶ ἐγὼ σήμερον ἐπαναλαμβάνω, διότι αἱ θρησκευτικαὶ εἰδησεὶς αἱ συγκινούσαι σήμερον τὴν Εὐρώπην, ὡς σεισμός ὑπόκωφος, οὐχὶ μόνον τεκμαίρουσιν ἀλλὰ πληρέστατα δικαιόουσι τὴν μεγίστην τῶν Βυζαντινῶν κληρικῶν σύνεσιν, καὶ τὴν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀπογόνων αὐτῶν ἀνεκτίμητον πολιτείαν.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γκώμη καθ' ἐδομάδα.

Ἐλεεινολογῶ τοὺς γονεῖς ἐκείνους, οἵτινες στέλλουσι τὰ τέκνα τῶν εἰς σχολὰς ξένας. Δυποῦμαι εἰλικρινῶς ὅτι χορὴμα 10,000 λιτρῶν τὸ εὐχέλαιον δίδεται κατ' ἔτος ὑπὸ ὁμογενῶν εἰς ξένας σχολὰς καὶ χρησιμοποιεῖται πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῶν. Εὐχομαι ὅπως ἡ φωνή μου ἀκουσθῇ καὶ ἀποσύρῳσιν οἱ ἄφρονες γονεῖς τὰ τέκνα τῶν ἀπὸ τῶν ξένων σχολῶν.

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακείμ Γ'.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατρίων.

Ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων ἐψήφισεν ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατρίων δρ. 2.000.

Τὸ Δημ. Συμβούλιον Πειραιῶν δρ. 500.

Τὸ Δημ. Συμβούλιον Λαυρεωτικῆς δρ. 100.

Τὸ Δημ. Συμβούλιον Ἐλευσίνος δρ. 50.

Τὸ Δημ. Συμβούλιον Μεγαρέων δρ. 25.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀσωμάτων «Πετράκη» δρ. 200.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Πεντέλης δρ. 200.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Φανερωμένης Σαλαμίνος δρ. 50.

Ὁ Δήμος Ἀδάμαντος ἀπέστειλε τῇ Ἐταιρείᾳ ἐτήσιαν χορηγίαν ἐκ δρ. 10.

Ὁ κ. Χ. Μ. Κ. (...) φρ. χρ. 4.

Ὁ κ. Σπ. Μένιος ἐκ Δημοκρίτου δρ. 4.

Ὁ κ. Χρ. Μπακατῆς ἐκ Μονάχου δρ. 5.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Β. Α. Σ. Ὑ. ρ. ο. ν. Δὲν ἐξετελέσθη ἡ παράκλησις οὐδ' ἀπάντησις ἐδόθη διότι δὲν ἤνυθθη μὲν ν' ἀναγνώσωμεν τὴν ὑπογραφήν ἢ καὶ νὰ διακρίνωμεν τ' ἀρχικὰ αὐτῆς γράμματα. Τώρα μάλιστα.—Μ. Σ. Ἀ. μ. ο. ρ. γ. ο. ν. Ἀπεσταλῆ. Χρ. Ν. Ἀ. λ. ε. ξ. α. ν. δ. ρ. ε. ι. α. ν.—Ἡ περὶ τοῦ δώρου τῆς Πατρίδος προκήρυξις καὶ ἐνέργεια θὰ γίνῃ ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς σχολικῆς περιόδου ἥτοι περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου.—Γ. Π. Ζ. α. γ. α. ζ. ι. κ. Ἐγράψαμεν.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τρίτη κλήρωσις τῆς 3/16 Σεπτεμβρίου 1906

Ἐκαστον γραμματίον παρέχον συμμετοχὴν εἰς ἀκέραιον τὸ κέρδος ἐκάστης κληρώσεως,

Τιμᾶται δραχμῆς

	Κέρδη	
Ἐν μέγα κέρδος..... ἐξ	100,000 Δρ.	
Ἐν κέρδος..... ἐξ	25,000 Δρ.	
Ἐν κέρδος..... ἐκ	10,000 Δρ.	
Τρία κέρδη..... ἐκ	5,000 Δρ.	
Πέντε κέρδη..... ἐκ	1,000 Δρ.	
411 κέρδη..... ἐξ	100 Δρ.	
578 κέρδη..... ἐκ	58 Δρ.	

Ἐν ὅλῳ κέρδη 225,000 Δρ.

Ἀπευθυντέον: εἰς τὰς Διηγήσεις Ταμεία τοῦ ἐσωτερικοῦ, εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς ἐν τῷ ἑξῆς τριμῇ καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Γραφεῖον Λαχείου) εἰς Ἀθήνας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰουνίου 1906

Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης

Γ. Ν. Κοφινᾶς

ΕΤΑΙΡΙΑ Σ.Π.Α.Π.

Τὰ γραφεῖα τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν σιδηροδρόμων Π. Α. Π. μετεφέρθησαν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καρόλου παρὰ τὸν Ἀγ. Κωνσταντῖνον ιδιόκτητον τῆς Ἐταιρίας οἰκοδομήν. (Ἐκ τοῦ Γραφείου).

ΒΕΡΝΙΚΙΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ

Ὅσοι θέλετε νὰ σώσετε τὰ ὑποδήματά σας, προμηθευθῆτε τὰ γνήσια εὐρωπαϊκὰ βερνίκια εἰς τὴν ὁδὸν Βουλῆς ἀριθ. 6 Ἐκαστον ζυτίον λεπτὰ 25.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἐφ' ἀπαξ δρ. 2. Τετράκι δρ. 5. Δεκάκι δρ. 10.

Ἐν τοῦ φωτογραφίου Ν. Μπέρκου ἐν ὁδῷ Σταδίου, τελεῖα ἀνακαινίσαι καὶ ρεθοδοῖς Ἀμερικανικὰ καὶ πρῶτον εἰσαγομέναι.

Ἐν τοῦ φωτογραφίου Ἐργίνου ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Βουλῆς, καλλιτεχνικαὶ ἐργασίαι παντὸς εἶδους καὶ ἐπισκεπτῆραι.

Ἐν τοῦ φωτογραφίου Κολωνία καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα Ἀποστασίου, πωλοῦνται εἰς τὸ Κουρείον τοῦ ἐν ὁδῷ Σταδίου.